

Nr 42.*Utlåtande i anledning av väckta motioner om ändrad ordning för återregistrering av bil i vissa fall.*

Andra lagutskottet har till behandling förehaft två inom riksdagen väckta, till lagutskott hänvisade motioner, nr 38 i första kammaren av herr *Lundström* samt nr 51 i andra kammaren av herr *Carlsson* i Stockholm.

I motionerna, vilka är likalydande, har hemställts, »att riksdagen måtte för sin del besluta sådan ändring av vägtrafikförordningen, att bil må återföras från bilreservregister till bilregister utan särskild registreringsbesiktning under förutsättning att den varit avförd ur bilregistret endast någon kortare tid, exempelvis sex månader, samt att vederbörande utskott måtte utarbета förslag till erforderliga ändringar i lagtexten».

Till stöd för sin hemställan anför motionärerna i huvudsak följande.

En stor del av landets bilägare brukar taga sina fordon ur trafik under vintern. Det torde också ur allmän synpunkt vara angeläget att så kan ske. För att inbespara bland annat trafikförsäkringsavgift för den tid, då bilen är avställd, brukar bilägaren låta överföra bilen från bilregistret till bilreservregistret. Bilen får sedan ej brukas förrän den återförts till bilregistret. Har bilen ej besiktigats inom ett år före ansökan om återregistrering måste den genomgå ny besiktning. En dylik besiktning är i sig själv en tämligen enkel förrättning. Men svårighet föreligger att få tid reserverad hos besiktningsmyndigheten. Det kan dröja månader, innan denna på grund av köbildning kan anvisa tid för besiktning.

Anledningen till föreskriften om denna besiktning torde vara önskemålet att förhindra, att sådana avregistrerade bilar sättes i trafik, som genom vanskötsel under vintern blivit mindre trafiksäkra. Detta skäl är dock icke hållbart. Dels är bilar, som utnyttjas under vintern ogaragerade, utsatta för påfrestningar, som kan utgöra betydligt större faror för trafiksäkerheten. Dels kan ju bilar försättas ur trafik under vintern utan att avregistreras och därigenom undandras kravet om förnyad besiktning.

En enkel och nära till hands liggande lösning av problemet synes vara att i vägtrafikförordningen införa ett stadgande av den innebörden, att bil må återföras från bilreservregister till bilregister utan särskild registreringsbesiktning under förutsättning att den varit avförd ur bilregistret endast någon kortare tid, exempelvis sex månader.

Över motionerna har utskottet i den ordning 46 § riksdagsordningen föreskriver inhämtat yttranden från kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen samt statspolisintendenten. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har i sin tur inhämtat yttranden från samtliga förste bilinspektörer. Från Motormännens

riksförbund har till utskottet inkommit en skrivelse i anledning av motionerna.

Gällande bestämmelser om kontroll över motordrivna fordon och släpfordon, m. m.

Kontroll över motordrivna fordon och släpfordon sker dels vid registrering och dels vid löpande kontroll. Bestämmelser härom finns i vägtrafikförordningen den 28 september 1951.

Bestämmelserna om registrering är i huvudsak följande.

Hos länsstyrelse skall föras *bilregister* och *bilreservregister*. Motorfordon, traktorer, som är försedda med gummihjul eller med band, samt släpfordon skall upptagas och redovisas i bilregister eller bilreservregister. Fordon, som är upptaget i bilregister, benämnes *registrerat*. Fordon, upptaget i bilreservregister, benämnes *reservregistrerat*. Såsom villkor för fordons upptagande i bilregister skall gälla, att fordonet inom ett år före ingivandet av registreringsansökan antingen godkänts vid registreringsbesiktning eller ock upptagits i typintyg samt att fordonet icke därefter underkastats sådan ändring, att det ej längre överensstämmer med uppgifterna i utfärdat besiktningssinstrument eller typintyg (10 §).

Motorfordon eller med gummihjul eller med band försedd traktor må tagas i bruk endast om fordonet är registrerat. Släpfordon må dragas av bil endast om släpfordonet är registrerat (11 §).

Befinnes vid sådan besiktning av fordon, som är avsedd att ligga till grund för registerföring beträffande fordonet, *registreringsbesiktning*, att fordonet är i föreskrivet skick, skall besiktningssmannen utfärda *besiktningssinstrument* (14 §).

Tillverkare här i riket av motorfordon, traktorer eller släpfordon eller här i riket bosatt generalagent för sådan tillverkare i utlandet må erhålla tillstånd att få olika typer av tillverkningen besiktigade, *typbesiktning*. Därest motorfordon, traktor eller släpfordon enligt intyg, utfärdat av tillverkare eller generalagent med tillstånd till typbesiktning, är i överensstämmelse med typfordon, som blivit för denne besiktigat och godkänt, eller företer endast sådana avvikelser från typfordonet, vilka är att hänföra till fordonets utstyrsel och icke förändrar dess beskattningsförhållande, skall så anses som om fordonet godkänts vid registreringsbesiktning den dag intyget utfärdats. Dylikt intyg, *typintyg*, får icke utfärdas beträffande fordon, som är eller varit registrerat (15 §).

Fordon skall registreras hos länsstyrelsen i det län, där fordonet har sin *hemort* (16 §). Ansökan om registrering av fordon skall göras skriftligen och vara åtföljd av bl. a. vederbörligt besiktningssinstrument eller typintyg (17 § 4 mom.).

Har ägare av registrerat motorfordon eller registrerad traktor för avsikt att under viss tid eller tills vidare icke bruka fordonet eller ämnar ägare av registrerat släpfordon icke vidare låta fordonet dragas av bil, må anmälan om förhållandet göras hos länsstyrelsen för fordonets överförande från bilregistret till bilreservregistret (19 §). Fordon skall efter sådan anmälan avföras ur bilregistret och reservregistreras. Reservregistrerat fordon skall, då fordonet åter registreras, avföras ur bilreservregistret. Fordon, som under tre år i följd varit reservregistrerat, skall, om icke särskilda omständigheter till annat föranleda, avföras ur bilreservregistret (20 §).

För det fall att återregistrering sker stadgas icke undantag från ovan återgivna bestämmelser i 10 § om att fordonet inom ett år före ingivandet av registreringsansökan skall ha antingen godkänts vid registreringsbesiktning eller ock upptagits i typintyg.

För den löpande kontrollen av motordrivna fordon och släpfordon finnes stadgat bl. a. följande.

Länsstyrelse äger, när så finnes påkallat, förelägga ägare av motordrivet fordon eller släpfordon att inom viss tid inställa fordonet hos besiktningsman till kontrollbesiktning. Då besiktning eller annan undersökning av motordrivet fordon eller släpfordon därtill föranleder eller då sådant fordon undanhålles besiktning, som förelagts av länsstyrelse eller vid flygande inspektion, må länsstyrelsen meddela förbud att använda fordonet, *körförbud* (22 §).

Polisman, som länsstyrelse förordnat härtill, så ock besiktningsman äger att undersöka och provköra motordrivet fordon eller släpfordon, som av honom anträffas på väg, för kontroll av fordonets beskaffenhet och utrustning, *flygande inspektion*. Befinnes fordonet vara så bristfälligt, att det ej utan uppenbar fara för trafiksäkerheten kan vidare nyttjas, äger förrättningsmannen meddela körförbud beträffande fordonet. Förbudet länder till omedelbar efter rättelse och gäller för hela riket intill dess bristen blivit avhjälpt och besiktningsman efter kontrollbesiktning intygat, att fordonet är i föreskrivet skick. Befinnes fordonet vara bristfälligt, dock i mindre omfattning än nyss nämnts, äger förrättningsmannen, om påpekande eller erinran anses icke vara till fyllest, förelägga fordonets ägare att avhjälpa anmärkta bristfälligheter på fordonet och att inom viss tid inställa det samma hos besiktningsman för kontrollbesiktning eller, om de anmärkta bristfälligheterna finnes vara av blott ringa betydelse ur trafiksäkerhets synpunkt, att inom angiven tid genom intyg av polisman eller reparatör eller eljest på tillförlitligt sätt för förrättningsmannen styrka, att bristfälligheterna blivit avhjälpta (23 §).

Vid anmälan av fordon till kontrollbesiktning skall företes besiktningsinstrument eller typintyg. Befinnes vid kontrollbesiktning, att fordonet är i föreskrivet skick, skall besiktningsmannen utfärda intyg härom (24 §).

För besiktningsmannen innebär registreringsbesiktning, att fordonet uppmättes och att beräkningar av tjänstevikt, axeltryck och liknande genomföres, varefter nytt besiktningsinstrument utfärdas.

Kontrollbesiktning innebär ett väsentligt förenklat förfarande. Kontroll skall ske av att fordonet är i föreskrivet skick, men ovannämnda beräkningar och utskrivandet av nytt besiktningsinstrument bortfaller.

Automobilskatt skall enligt 1 § kungl. förordningen den 2 juni 1922 erläggas för automobil eller släpvagn, som blivit här i riket registrerad. Skatteplikt inträder med den kalendermånad, under vilken automobilen första gången införes i bilregistret, och upphör med utgången av den kalendermånad, under vilken bilen avföres ur registret (3 §). Skattens storlek är beroende av bl. a. bilens tjänstevikt (5 §). Ändras tjänstevikten under löpande kalenderår, skall därav föranledd höjning av skatten beräknas från och med den kalendermånad, under vilken ändringen skett (6 §). Motsvarande bestämmelser gäller för släpvagn (14 a §).

Trafikförsäkring skall enligt 1 § lagen den 10 maj 1929 om trafikförsäkring å motorfordon finnas å motorfordon som är registrerat här i riket.

Tidigare förslag i ämnet m. m.

I 1936 års motorfordonsförordning föreskrevs, att vid ansökan om återregistrering av fordon, som efter tidigare registrering avförts ur bilregistret, skulle företes besiktningsinstrument, utfärdat inom fjorton dagar före ingivandet av ansökningen. 1944 års trafikförfattningssakkunniga anförde i sitt betänkande med förslag till vägtrafikförordning, att de sakkunniga funnit den gjorda begränsningen i fråga om besiktningsinstrumentets ålder vara opåkallat sträng. Å andra sidan syntes det ur kontrollsynpunkt motiverat att fordra, att besiktning skett inom viss tid, förslagsvis ett år, före ingivandet av registreringsansökan. Trafikförfattningssakkunnigas förslag upptogs, såsom av den ovan lämnade redogörelsen för gällande bestämmelser framgår, i 1951 års vägtrafikförordning. Dennas ikraftträdande innebar sålunda i förevarande avseende en betydande lättnad mot vad tidigare gällt.

Förslag till sådan ändring i vägtrafikförordningen, att ny registreringsbesiktning icke skall krävas som villkor för återregistrering, om fordonet varit reservregistrerat och mer än ett år förflutit, sedan besiktning skedde eller typintyg utfärdades, avgavs av *statens sakrevision* i skrivelse den 28 januari 1952 till Konungen. Sakrevisionens förslag tillstyrktes av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, varvid styrelsen förutsatte, att i stället kontrollbesiktning skulle utföras. Sakrevisionens skrivelse har sedermera överlämnats till 1951 års utredning rörande beskattningen av motorfordonstrafiken för att tagas i övervägande vid fullgörandet av utredningens uppdrag. Ut-

redningen har sedermera i ett betänkande (SOU 1953:34) framlagt förslag till bl. a. förordning om fordonsskatt. Förslaget har emellertid icke lagts till grund för den till årets riksdag i ämnet avlåtna propositionen. Härmed har för utredningens del jämväl den i sakrevisionens skrivelse berörda frågan om upphävande av registreringsbesiktning såsom villkor för återregistrering fallit.

Frågor om ändring i registreringsförfarandet behandlas för närvarande inom statens organisationsnämnd efter uppdrag av Kungl. Maj:t till nämnden att verkställa en översyn av nu tillämpade former för den centrala motorfordonsregistreringen m. m. och att verkställa organisationsundersökningar vid länsstyrelserna.

Yttranden.

Motionärernas förslag om sådan ändring av vägtrafikförordningens bestämmelser, att bil må återföras från bilreservregister till bilregister utan särskild registreringsbesiktning under förutsättning att den varit avförd ur bilregistret endast någon kortare tid, avstyrkes av kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen med hänsyn till de erfarenheter som redovisats i flera av de yttranden, som på styrelsens anmodan avgivits av förste bilinspektörerna. Däremot tillstyrkes förslaget, ehuru med någon tvekan, av statspolisintendenten under viss förutsättning. Förslaget tillstyrkes vidare i huvudsak av förste bilinspektörerna i Göteborg, Härnösand, Jönköping och Luleå, medan förste bilinspektörerna i Gävle och Malmö avstyrker detsamma. Ett förenklat förfarande med kontrollbesiktning i stället för registreringsbesiktning förordas av förste bilinspektörerna i Stockholm och Örebro. Förste bilinspektören i Norrköping finner det önskvärt, att det hittillsvarande besiktningstvånget bibehålles beträffande äldre fordon.

Beträffande de erfarenheter förste bilinspektörerna redovisat må här anmärkas följande.

Att köbildning vissa tider uppstått, särskilt under våren, och att bilinspektionen därvid icke haft möjlighet att betjäna allmänheten på ett tillfredsställande sätt bekräftas av vad som därom anföres i de av förste bilinspektörerna i Göteborg, Luleå, Stockholm och Örebro avgivna yttrandena. Att fordonsägarna funnit det besvärligt med väntetiderna under vårmånaderna framgår, anföres av förste bilinspektören i Stockholm, därav att under de senaste åren icke så få ägare låtit registreringsbesiktiga sin bil på hösten före avregistreringen för att slippa besiktningssproceduren under rusningstiden på våren.

Beträffande i vilken mån bilar, som överförts till reservregister och där-
efter skall återregistreras, är behäftade med brister anföres i

det yttrande som avgivits av förste bilinspektören i Malmö, att bilarna, om de ej genomgått justering på verkstad, så gott som undantagslöst är behäftade med bristfälligheter av mer eller mindre vital natur. Ur trafik-säkerhetssynpunkt skulle det därför, anföres vidare i yttrandet, vara olyckligt, om den i motionerna yrkade lättningen komme till stånd. Visserligen vore bilar, som upplagrats under vintern utan att ha avregistrerats, ur trafiksäkerhetssynpunkt lika farliga som de avregistrerade, då bilarna åter toges i bruk, men det stora antal mer eller mindre trafikvådliga fordon som trafikerade landets vägar borde ej onödigtvis ökas genom att en förefintlig kontrollåtgärd borttoges, vilken dock rättat till en del missförhållanden. Förste bilinspektören i Stockholm anför, att de fordon som kommer till registreringsbesiktning efter det de varit avregistrerade, är behäftade med fel i ungefär samma utsträckning som övriga begagnade fordon som kommer till besiktning. Någon form av kontroll vore därför motiverad. Enligt förste bilinspektören i Göteborg berör anmärkningarna mot ifrågasvarande fordonskategori mera sällan styr- och bromsanordningar och är därför icke av vital betydelse, varför ett bortfall av besiktningen före återregistrering icke torde medföra någon större olägenhet. Förste bilinspektören i Norrköping finner det önskvärt, att besiktningstvånget bibehålles beträffande äldre fordon. Under de senaste åren hade nämligen äldre, avregistrerade inbytesbilar i ett flertal fall kommit till besiktning i ett bedrövt tillstånd. Liknande synpunkter anföres av förste bilinspektören i Gävle.

Ur skattesympunkt kan ifrågasättas, anföres av förste bilinspektören i Göteborg, om icke den föreslagna ändringen borde begränsas till endast personbilar och motocyklar. Särskilt beträffande lastbilar visade det sig nämligen vid besiktning för återregistrering ofta, att fordonet blivit så mycket tyngre, att dess tjänstevikt gått upp flera skatteklasser. Liknande synpunkter anföres beträffande lastbilar och omnibussar av förste bilinspektören i Jönköping. Förste bilinspektören i Stockholm framhåller, att fordonsägare, som vid nu ifrågasvarande besiktningar får tjänstevikten höjd till högre skatteklass, ofta känner sig missgynnade gentemot dem som icke avregistrerat sitt fordon och därför trots motsvarande vikthöjning fått ha sitt fordon kvar i samma skatteklass som förut.

Kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anför beträffande de av motionärerna påtalade långa väntetiderna följande.

Återregistrering av reservregistrerat fordon sker som regel under vårmånaderna, då bilinspektionens arbetsbelastning alltid är störst. Med inspektionens nuvarande personalstyrka har det icke kunnat undvikas, att långa väntetider uppstått till olägenhet för allmänheten. Med den kursverksamhet för utbildning av blivande bilinspektörer, som styrelsen bedriver, hoppas styrelsen emellertid få möjlighet att kunna utöka bilinspektionens personal i sådan utsträckning, att långa väntetider icke behöver uppkomma.

Beträffande den inverkan motionärernas förslag skulle ha särskilt i fråga om trafiksäkerheten anföres i styrelsens yttrande bl. a. följande.

Den kontroll, som man vill åstadkomma vid återregistrering av bil genom att kräva registreringsbesiktning inom viss tid dessförinnan, torde i första hand avse fordonets tillstånd ur trafiksäkerhetssynpunkt. Det åligger nämligen besiktningsman att vid besiktning undersöka, att fordonet är tillförlitligt ur säkerhetssynpunkt och i övrigt lämpligt för trafik. Härigenom vinnes säkerhet att de fordon, som återregistreras, befinner sig i ett tillfredsställande skick.

Besiktningen innebär vidare en kontroll, att fordon, som undergått ändring, exempelvis i fråga om tjänstevikten, registreras på grundval av besiktningsinstrument, innehållande korrekta uppgifter.

Besiktningen är sålunda icke någon formalitet utan fyller en viktig uppgift ur trafiksäkerhets- och kontrollsynpunkt. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen är medveten om att denna kontroll endast drabbar en ringa del av motorfordonsbeståndet, eftersom det stora flertalet fordon användes under hela året och icke avregistreras under viss tid. Med hänsyn till de erfarenheter som redovisats i flera av de yttranden, vilka på styrelsens anmodan avgivits av förste bilinspektörerna, anser sig styrelsen dock icke kunna biträda det i förevarande motioner framlagda förslaget, att registreringsbesiktning skulle kunna underlåtas.

Därest i stället för registreringsbesiktning kontrollbesiktning utfördes, skulle emellertid förfarandet väsentligt förenklas. För bilinspektionen skulle bortfallet av beräkningar och utskrivandet av nytt instrument innebära en påtaglig lättnad. Även för övriga berörda myndigheter skulle ett dylikt förfaringsätt medföra en betydande arbetsbesparing.

Enär det åligger besiktningsmannen att vid kontrollbesiktning undersöka att fordonet är i föreskrivet skick, skulle ur trafiksäkerhetssynpunkt ett dylikt tillvägagångssätt icke innebära någon förändring eller försämring i förhållande till vad som f. n. tillämpas. Styrelsen får i detta sammanhang meddela att styrelsen genom skrivelse den 8 februari 1954 till samtliga besiktningsmän föreskrivit, att därest besiktningsman vid kontrollbesiktning finner, att sådana ändringar uppenbarligen vidtagits med fordonet att detsamma bort inställas till registreringsbesiktning, han om förhållandet har att underrätta fordonets ägare samt det bilregister, i vilket fordonet är upptaget.

Styrelsen erinrar slutligen om att den i utlåtande över det av statens sakrevision i ovan berörda skrivelse den 28 januari 1952 framlagda förslaget, att ny registreringsbesiktning icke skulle krävas vid återregistrering, tillstyrkt förslaget men förutsatt, att i stället kontrollbesiktning skulle utföras.

Statspolisintendenten anför i sitt yttrande följande.

Vissa fördelar ur trafiksäkerhetssynpunkt är onekligen förenade med den nu gällande ordningen att bil, som blivit överförd till bilreservregistret, för att på nytt kunna införas i bilregistret skall undergå besiktning, därest bilen icke blivit besiktigad inom ett år före ingivandet av registreringsansökan. Bilar, som står oanvända någon längre tid, kan understundom bli

behäftade med fel av olika slag, t. ex. beträffande bromssystemen. Det torde emellertid, såsom framhålles av motionärerna, vara ett allmänt intresse att motorfordon under vintern tages ur trafik, vilket skulle främjas genom en sådan ändring i vägtrafikförordningen, som avses i motionerna. Då jag anser nyssnämnda önskemål vara av större betydelse än de — såvitt jag kunnat finna — relativt små fördelar ur trafiksäkerhetssynpunkt, som är förenade med den nu gällande ordningen, får jag — ehuru med någon tvekan — tillstyrka bifall till motionerna under här nedan angiven förutsättning. Ej sällan förekommer att ägaren till en bil, som vid flygande inspektion förelagts kontrollbesiktning, ej inställer bilen hos vederbörande bilinspektör utan överför den till bilreservregistret. Bilen skulle enligt motionärernas förslag, därest sex månader ej förflutit, ånyo kunna registreras utan att kontrollbesiktning verkställts. Ett sådant förfarande torde endast kunna förhindras genom utfärdande av bestämmelser om skyldighet för polismyndighet att i dylikt fall för anteckning i vederbörande bilregister göra anmälan om underlåten kontrollbesiktning.

Motormännens riksförbund har i sin till utskottet ingivna skrivelse anført bl. a. följande.

Det ligger i bilägarens intresse att även under stilleståndstiden hålla fordonet i gott skick, varför det föreligger mycket liten risk att bilen under åtminstone en begränsad uppställningstid skall taga sådan skada, att en besiktning vid återregistrering är motiverad. Då den största olägenhet som åsamkas bilägare vid återföring från reservregistret till bilregistret är den väntetid, som uppstår innan han får bilen besiktigad, och då denna väntetid är föranledd av den stora arbetsbelastning, som bilbesiktningsmyndigheterna så gott som över hela landet numera har, skulle ett slopande av detta besiktningstvång innebära en avsevärd förenkling och lättnad för båda parter.

I likhet med motionärerna anser förbundet, att det borde vara tillräckligt, om besiktningstvånget vid återföring från reservbilregistret gällde fordon, som varit avförda ur bilregistret mer än sex månader.

Utskottet.

I gällande vägtrafikförordning uppställles såsom villkor för återregistrering av motorfordon, att fordonet inom ett år före ansökningen om återregistreringen godkänts vid registreringsbesiktning. Härigenom vinnes beträffande en del av fordonsbeståndet, som för viss tid, vanligen under vintern, tages ut trafik och överföres från bilregistret till bilreservregistret, en kontroll att fordonet då det åter tages i bruk är tillförlitligt ur säkerhetssynpunkt och i övrigt lämpligt för trafik samt att det icke till följd av ändring av tjänstevikten eller eljest skall placeras i annan skatteklass än som tidigare gällt. Beträffande det stora flertalet fordon, som användes hela året eller eljest icke avregistreras och som därför icke beröres av nämnda kontroll, får man i stället lita till den löpande kontroll som sker främst genom flygande inspektion.

I de inhämtade remissyttrandena bekräftas vad motionärerna uppgivit

därom att avsevärda väntetider uppkommit då avregistrerade fordon skolat besiktigas före återregistrering. Anledningen till väntetiderna har varit att bilinspektionen icke haft sådan personalstyrka till sitt förfogande att den kunnat möta den bl. a. genom ifrågasvarande besiktningar uppkommande större arbetsbelastningen under våren. Uppenbart är att många ägare till motorfordon härigenom vållats betydande olägenheter.

Det synes utskottet som om registreringsbesiktningen i återregistreringsfallen utan större olägenhet skulle kunna ersättas med det enklare och för bilinspektionen mindre arbetskrävande förfarandet med kontrollbesiktning. Härvid skulle alltjämt trafiksäkerhetssynpunkterna tillgodoses och — till följd av de föreskrifter kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen lämnat bilinspektörerna i sin i remissyttrandet berörda skrivelse den 8 februari 1954 — viss kontroll vinnas också ur skattesympunkt. Man kan emellertid enligt utskottets uppfattning också ifrågasätta om man icke skulle kunna helt slopa kravet på besiktning som villkor för återregistrering och för kontrollen även beträffande den del av fordonsbeståndet som tillfälligt avregistreras lita till den löpande kontrollen. Härigenom skulle en betydande lättnad vinnas icke endast för den enskilde fordonsägaren utan också för de berörda myndigheterna. Betänkligheterna mot att efterge kravet på besiktning i dessa fall synes utskottet mindre sedan statsmakterna nyligen beslutat en betydande förstärkning av trafikövervakningen.

Spörsmålet om en förenkling av förfarandet vid återregistrering av motorfordon är emellertid enligt vad utskottet erfarit f. n. föremål för övervägande inom statens organisationsnämnd i samband med behandlingen av de uppdrag som lämnats nämnden att verkställa översyn av nu tillämpade former för den centrala motorfordonsregistreringen m. m. samt att verkställa organisationsundersökningar vid länsstyrelserna. Med hänsyn härtill anser utskottet, att med riksdagens ställningstagande i frågan lämpligen hör anstå i avvaktan på de förslag vartill organisationsnämndens undersökningar kan föranleda.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motioner, I:38 och II:51, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 18 maj 1954.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Norman, Sten*, Axel E. Svensson, Grönkvist*, Magnusson*, Kronstrand och Nils Theodor Larsson*;

från andra kammaren: herr Nilsson i Göteborg*, fröken Höjer*, herr Svensson i Göteborg, fru Ewerlöf, herrar Bengtsson i Varberg, Ericsson i Näs*, fröken Sandell och herr Königson*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.